

ΜΕΓΑΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Άν.: Ἀθηνῶν, 28 Σεπτεμβρίου 2017

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 1/2017

ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΣΙΩΝ ΕΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΗΝΩΜΕΝΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΤΟΑΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ.

(Εντολή Μεγ.: Διδ.:, τῶν Ἄδ.: καθημένων)

Αδελφοί μου.

Κάποτε ὁ Ὀρφέας προσπάθησε νά ἀνασύρει τήν Εὐρυδίκη μέσα ἀπό τά πετρώματα τῆς Γῆς. Δέν κατάφερε ὅμως νά τήν φέρει ἀπό τά βάθη τῶν Μεγάλων Μυστηρίων στό ἐπίπεδο τῆς ἀνθρώπινης Νόησης. Σκοτείνιαζαν οἱ αἰσθήσεις του ἀπό τήν θλίψη, ὅταν μιά ἀκαταμάχητη παρόρμηση τόν κατακυρίευσε. Κατασκεύασε τότε ἐκεῖνος μιά ἐπτάχορδη Λύρα μέ ἀντηχεῖο ἀπό κέλυφος χελώνας. Καί προσπαθώντας νά ἐναρμονίσει τούς ἤχους αὐτῆς μέ τόν Παγκόσμιο Ρυθμό, προσήλκε, ἐξασκώντας αὐτήν τήν ιδιαίτερη τέχνη, τίς Μοῦσες, οἱ ὁποῖες τοῦ δίδασκαν καθημερινά τούς βηματισμούς ἐνός Ἄγνωστου Χοροῦ.

Ἀργότερα ἀπό αὐτές τίς συναθροίσεις ἀνεδύθησαν οἱ Στοές τῶν Μυστηρίων, ὅπου ἐκεῖ προσήρχοντο οἱ εὐσεβεῖς γιά νά φωτισθοῦν, φτιάχνοντας ἀλυσίδες ἐργασίας μεταξύ τους καί μιμούμενοι τούς ἀρμονικούς ρυθμούς τῆς Λύρας τοῦ Ὀρφέα, προσπαθούσαν μέ ἀγνοῦς ὀργιαστικούς χορούς νά ἀποκτήσουν τήν πολύτιμη γιά αὐτούς Αὐτογνωσία.

Οἱ Στοές αὐτές μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου ἐπεξέτειναν σέ πολλές διευθύνσεις τίς φιλοσοφικές αὐτῶν ἀναζητήσεις, ἐπιχειρώντας νά διεισδύσουν περισσότερο μέσα στήν Ἄγνοια τῆς ἀνθρώπινης Νόησης καί χρησιμοποιώντας καθορισμένες μνητικές τελετουργίες, σύννομες πάντα μέ τά συμβαίνοντα στήν Φύση, ἔφθασαν κάποτε στήν δημιουργία τῶν Ἐλευσινίων Μυστηρίων.

Ἀκτινοβολοῦσε ἐκείνη τήν ἐποχή ὁ παραγόμενος Χρυσός τοῦ Θριασίου Πεδίου μέ ἀποτέλεσμα νά ἐξελίσσει ταχύτατα τό ἀποκαλούμενο τότε Ἄττικό Κράτος, κατακτώντας τήν λαμπρότητα ἐνός μοναδικοῦ Χρυσοῦ Αἰῶνα. Δοξαζόταν ἡ Ἀθηναϊκή Αὐτοκρατορία ἐκείνη τήν μακρινή ἐποχή καί ἐπάξια ἐκπροσωποῦσε τήν κοιτίδα τῆς φιλοσοφίας καί τῆς Δημοκρατίας.

Δίδασκαν τότε στίς σχολές της οί μνημένοι διδάσκαλοι, ένώ τά λόγια τους απλώνονταν πάνω σέ όλον τόν λαό, ό όποιος σύσσωμος συμμετείχε στίς ιερές ακολουθίες πρός τίς καθαρτήριες τελετές τής Έλευσίνας.

Πέρασαν όμως οί αιώνες καί ό Χρόνος άλλαξε πολλά, όταν τό ισχυρό φώς τών Μυστηρίων άρχισε νά μήν γίνεται κατανοητό από τούς νέους πολυπληθείς λαούς, οί οποιοί όδευαν πλέον όλοταχώς πρός τό κρύο ήμίφως τών δογμάτων.

Όμως οί παλαιοί Τέκτονες άδελφοί μας, άν καί απηνώς έδιώχθησαν, κατόρθωσαν νά διατηρήσουν τίς φιλοσοφικές άξιες πού πρέσβευαν μέσα στην Σαιξπηρική Τρικυμία, ένώ οί Στοές τους άδιαλείπτως λειτουργούσαν κρυφά τίς ιερές μνητικές έργασίες ανάμεσα στην άμάθεια τής τότε ανθρωπότητας.

Όταν κάποτε, σέ άπροσδιόριστο χρόνο, μέσα στην δυστυχία του πλήθους όλων αυτών τών πεπτωκότων, άκούσθηκαν πάλι οί μελωδικοί ήχοι από την λύρα του Όρφέα. Τότε άνεδύθη από την θάλασσα τής Άγνοιας μιά νήσος του Βορρά. Φανερώθηκε ή Μεγάλη Βρεττανία, όπου εκεί άπόθεσε πάλι ή άποδιωγμένη Λητώ τά δίδυμα τέκνα της. Άπό τότε στην χώρα αυτή οί Μυστηριακές Τελετουργίες άδιαλείπτως λειτουργούσαν μέσα στό σκοτάδι. Καί τό έτος 1717, ύστερα από προσπάθειες αιώνων, έγκαθιδρύθη τό πρώτο έμφανές εις τό άπλετο φώς τής ήμέρας Ιερόν τής Σκέψεως.

Έκει έλεύθερα πλέον εργάζονταν οί άκραιφνείς ναυπηγοί, οί κανονικοί τέκτονες. Έκεϊνοι οί όποιοί μέ τίς γνώσεις τής άρχαίας τέχνης πάντα κατασκεύαζαν έξελιγμένα ποντοπόρα πλοία, όργώνοντας τίς άπέραντες θάλασσες τής Άμάθειας. Τότε ειδικά αυτήν την έποχή, οί Έλεύθεροι Έκεϊνοι έφθασαν στά πέρατα τής οικουμένης χτίζοντας την Μεγάλη Αυτοκρατορία. Έναν σύγχρονο Χρυσό Αιώνα, καθοδηγούμενοι από έξαιρέτους κατόχους τών Ιερών Έπιστημών.

Έδω άκριβώς πρέπει πάλι νά τονίσουμε ότι οί Τέκτονες πάντα ύπήρχαν στην Άγγλία καί αυτό καταμαρτυρείται από τά έργα τους. Όπως ή δημιουργία κατά τό σωτήριο έτος 1096 του πανεπιστημίου τής Όξφόρδης καί τό 1209 εκείνου του Καίμπριτζ. Αυτά τά ιδρύματα, άξιοποιώντας τίς κρυμμένες άρχαίες ρίζες όλων τών λαών, αποτέλεσαν τό έφαλτήριο τής άνέλιξης τής χώρας.

Έτσι τό έτος 1534 συνετελέσθη τό όριστικό Σχίσμα καί ή άπομάκρυνση τής Άγγλίας από τόν έπιμένοντα σκοταδισμό άλλοτρίων δογμάτων. Παράλληλα δέ άρχισαν οί μεγάλοι παγκόσμιοι άγώνες τής Μεγάλης Βρεττανίας, ώστε νά μήν ύποκύψει στίς άλλόγιστες άπειλητικές δυνάμεις τών συμφερόντων εκείνων τών καιρών, πού ή χώρα συνεχώς άντιμετώπιζε.

Άς σημειωθεί ότι ή Άγγλία σέ άντίθεση μέ τόσες άλλες χώρες, είχε πρό πολλού συμπεριλάβει στοργικά στους κόλπους της, όλους τούς διασωθέντες από την μήνιν τών σκοταδιστών Ναίτες Ιππότες, όπως καί τόν καταδιωγμένο πολύπαθο εύφυή λαό του Ισραήλ. Προωθούσε δημοκρατικούς θεσμούς δικαίου καί έτσι μέ ταχείς ρυθμούς συνεχώς άναβαθμιζόταν μέ την πανεπιστημιακή της επάρκεια την θεμελιωμένη από τίς Έπιστήμες καί την Έλληνική Φιλοσοφία. Εξασκούσε με επιτυχία τό έμπόριο καί τίς τέχνες καί διακρινόταν στην παιδεία τών πολιτών της μέ θεατρικές παραστάσεις έμπλουτισμένες μέ τά νάματα τής Άρχαίας Άττικής Τραγωδίας.

Τό ἔτος 1702 μέ τήν πράξη τοῦ Κοινοβουλίου τοῦ 1701, περί δικαιώματος διαδοχῆς εἰς τόν Θρόνον τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, ἐστέφθη βασίλισσα ἡ Ἄννα τήν ὁποία διεδέχθη τήν 1ην Αὐγούστου 1714 ὁ Γεώργιος ο Α'. Τότε κατέστη δυνατόν στίς 24 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1717, νά παρουσιαστοῦν ἐπίσημως οἱ Τέκτονες εἰς τόν λαό καί νά ιδρύσουν τήν Ἡνωμένη Μεγάλη Στοά τῆς Ἀγγλίας μέ πρῶτο Μέγα Διδάσκαλο αὐτῆς τόν διακεκριμένο παλαιό Ἀδελφό Τέκτονα Antony Sayer.

Ἐκτοτε ἐπέπρωτο ἡ Μητέρα “ Ἡνωμένη Μεγάλη Στοά τῆς Ἀγγλίας τῶν Ἀρχαίων, Ἐλευθέρων καί Ἀποδεγμένων Τεκτόνων” νά πρωτοστατήσῃ ἐπί τριακόσια χρόνια στήν δημιουργία πλήθους νέων Σεπτῶν Στοῶν εἰς τό Ἡνωμένο Βασίλειο καί σέ ὅλες τίς Ἡπείρους τῆς Γῆς. Ἐκεῖ, ὑπέροχοι Τέκτονες ἀδελφοί μας προσέφεραν καί προσφέρουν στίς ἡμέρες μας τό ἀποκτηθέν ἀπό τίς ἐργασίες τους Ἔλεος πρός ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς ἀνθρώπους.

Ἐκεῖνο ἀκριβῶς τό Χρυσό Ἔλεος τό ὁποῖο μοίραζε τότε ἡ ἀρχαία Ἐλευσίνα,
Εἰς Δόξαν Τοῦ Μεγάλου Αρχιτέκτονος Τοῦ Σύμπαντος.

Ὁ Μέγας Διδάσκαλος

Ἐνδοξότατος Ἀδ.: Κωνσταντῖνος Πολίτης